

(KURAN'DAKİ HZ.MUHAMMED (S.A.A

<"xml encoding="UTF-8?">

KURAN'DAKİ HZ.MUHAMMED(S.A.A)

Allah-u Teala, Resulullah s.a.a)'ı güzel ahlakla eğitmiş, O'nu, insanlara örnek olacak bir edep ve ahlakla göndererek, İnsan-ı kamil, canlı Kur'an olarak topluma sunmuştur.

Söz ve amellerinde eşsiz bir zerafete sahip Resul-u Ekrem, mükemmelliğini Risalet öncesi ve Risalet sonrası bütün zamanlarda göstermiştir. Her peygamber, Allah'tan alıp insanlara tebliğ etmekle görevlendirildiği ilahi kitapta tecelli etmiştir. Resulullah'da, Kur'an-ı Kerim'de tecelli etmiştir.

Kur'an-ı tanımadan Resulullah'ı tanımak mümkün olmadığı gibi Kur'an'ın hakikatini tanımak da birçok insan için kolay değildir. Resulullah'ı da hakkıyla tanımak mümkün değildir.
"Ya Ali, beni, Allah ve senden başka kimse hakkıyla tanıyamaz"

hadisi de bu konuya işaret etmektedir. Resulullah, Kur'an'ı maddi alemde fasih bir arapça ile Allah'tan öğrenmesinin yanısıra mana ve melekut aleminde "Ummul Kitap" olarak da Allah'tan almıştır.

Kur'an'ın hakikati onun kalbine indirilmiş ve Resulullah, Kur'an ile özdeşmiş ve bir olmuştur. Dolayısıyla ilahi maarifi içeren Kur'an'ın bütün; zahir, batin ilim ve öğretilerine sahip olacaktır.

Öyleyse, Resulullah'ı tanımadan Kur'an'ın hakikatini ve bütün maarifini tanımak mümkün olmayacağı gibi Kur'an tanınmadığı müddetce de Resulullah tanınmayacaktır.

Her insan, yetenek ve bilgisi miktarınca Resulullah ve Kur'an'ı tanıyabilir, tanıdığı oranda ona tabi olup sırat-ı mustakimde yol alacaktır. Bütün insanlar Allah'ın bu iki büyük emanetinin hakikatini tanımakla mükellef olmadığı gibi onlardan ihtiyaçsız da değildir. Bu ikisini tanıyıp onlara tabi olmadan, maariflerini öğrenip amel etmeden kurtuluşa ermek mümkün değildir.

İnsan, Resulullah'a tabi olduğu miktarda Allah'a yaklaşmış olacaktır. "Allah'tan geldik O'na döneceğiz" ayetinde belirtilen Allah'tan gelme konusunda bütün insanlar ve yaratılanlar tekvini kanun gereği eşit ve aynı şekilde yaratılmışlardır ama O'na dönme konusunda herkes eşit olmayacaktır;

bazıları hedefe yani likaullahı ulaşacak, bazıları bir alt merhaleye, bazıları ise yolda kalacak sırat-ı mustakimden sapıp hüsrana uğrayacaklardır. Tekvini kanun gereği bedensel olarak Allah'a dönecek ama tekamul merhalelerini aşma konusunda eşit ve aynı olmayacaklardır.

İşte sırat-ı mustakimde yolculuğa çıkmış her insan, bu yolun her merhalesini katetmiş, hedefe ulaşarak insan-ı kamil olmuş Resulullah'a itaat etmelidir. İtaat etmenin ilk adımı Resulullahı tanımaktır.

Resulullah (s.a.v)'ın Kur'an'daki Özellikleri

1.Alemlere Rahmet Oluşu

Alemleri yaradan Allah-u Teala kendisini tanıtırken rahmetinin bütün alemleri kapladığını; canlı, cansız bütün varlıkları, mümin, kafır bütün insanları genel rahmetine mazhar kıldığını belirtiyor (vasiet rahmeti kulle şey).

Diğer taraftan özel bir rahmeti olduğunu ve bunu da yalnızca muttaki ve müminlere ait olduğunu beyan ediyor (seektubuha lillezine yettekun). Kur'an'da Resulullah'ı tanıtırken Onun aynı sıfata sahip olduğunu; hem genel rahmet hem de özel rahmete sahip olduğunu beyan buyuruyor.

a)"Biz seni, ancak alemlere rahmet olarak gönderdik"[1]

Resulullah bütün alemlere rahmettir, hidayet yolunu göstermede insanlar arasında hiç bir fark gözetmez, ilahi mesajı tebliğ edip insanları hak yola davet etmede ayrıcalık yapmaz,

kulların Allah'a dönmelerinde o kadar çaba harcamıştır ki, Allah-u Teala kendisine buyuruyor "Habibim onların inkar etmeleri seni üzmesin, kendini yiyip bitirme, hidayet benim elimdedir".

Resululah genel rahmeti gereği bütün insanları düşünmek ve onların hidayetlerini istemek zorundadır. Ama birçok insanlar alemlere rahmet, ilahi feyz kaynağı bu peygamberin kadrini bilemediler ve bilememektedirler.

b) “Andolsun, size içinizden öyle bir Pezgamber gelmiştir ki, bir sıkıntıya düşmeniz pek ağır gelir ona, pek düşkündür size, müminlere esirger ve rahimdir.”[2]

Ayet-i Kerime’de belirtilen “rahimdir” kelimesi, Resulullah’ın müminlere özel inayeti ve rahmeti olduğuna işaret etmektedir. Hidayet yolunu bulmuş, tekamul yolunda ilerlemek isteyen, Rabbul alemine ulaşmak arzusunda olan müminlere özel ilgi ve alakası olduğunu belirtiyor.

2.Dinin Kaynağı Olması

Allah-u Teala, beşeriyeti hidayet etmek, hak yola girip Allah’a kulluk etmelerini sağlamak ve hüccetini tamamlamak için insanların ferdi ve toplumsal yaşantılarında gerekli olan her hüküm ve kanunu din adı altında göndermiştir.

Dinin hükümlerini teşri etmede, kanunlarını yasamada kendisinin yetki sahibi olduğunu belirtirken Resulullah’ın da dinin hükümlerini yasama hakkı olduğunu ve dinin ikinci kaynağı olduğunu buyuruyor.

a) “...Peygamber size ne verirse onu alın ve neden vazgeçmenizi emrederse vazgeçin ondan.”[3]

b) “O, arzusuna göre de konuşmaz. Sözü ancak vahyedilenden ibarettir.”[4]

c) “Kendilerine kitap verilenlerden Allah’a ve kıyamet gününe inanmayanlarla, Allah’ın ve Resulünün haram ettiğini haram saymayanlarla ve hak dinini kabul etmeyenlerle savaşın...”[5]

Ayetlerde Resulullah’ın, Allah’ın kendisine bildirdiği ilahi hükümleri insanlara tebliğ etmesinin yanısıra kendisinin de yasama yetkisinin olduğunu belirtiyor.

“Size ne verdiyse” sözü hem Allah’ın kendisine bildirdiği vahyi içerir hem de insanlar için uygun

görüp yasadığı kanunları içerir. “O arzusuna göre de konuşmaz” sözünde ise Allah-u Teala, Resulullah’ın söylediği her sözü ve yasadığı her kanunu onayladığını belirtiyor.

“...neden vazgeçmenizi emrederse” cümlesinde Allah’ın yasaklarının yanısıra Resulullah’ın yasaklama yetkisi olduğunu vurguluyor. Son ayette belirtilen, “... ve Resulünün haram ettiğini...” cümlesi açıkça Resulullah’ın da bir şeyi haram etme yetkisine sahip olduğunu beyan ediyor.

3. Resulullah’a İtaat Tevhidin Şartı

Resulullah’ın, Kur’an’da belirtilen en önemli özelliklerinden biri Allah’a itaatın ve tevhidin mihrakını ve odak noktasını oluşturmasıdır. Allah-u Teala kendisine itaat edilmesi gerektiğini belirttiği ayetlerde Peygambere itaati sözkonusu ediyor.

a) “Ey inananlar, Allah’a itaat edin ve Resulüne itaat edin...”[6] ayetinde Resulullah’a itaat edin emri, Allah’a itaat edin emrinden hemen sonra zikr ediliyor.

“İtaat edin” kelimesinin tekrarlanması yalnız Allah’a itaatın yeterli olmadığını bunun yanısıra Resulüne de itaat edilmesi gerektiğini beyan ederek Resulullah’a itaat etmenin ayrıyeten bir itaat olduğu vurgulanıyor.

b) “Allah’a itaat edin ve Resule itaat edin eğer (Allah’a ve Resulüne itaatten) yüz çevirerseniz muhakkak ki Allah kafirleri sevmez.”[7]

Görülüyor ki Allah’a itaatten yüz çevirmek kafir olmayı gerektirdiği gibi Resule itaatsizlik de küfre sürükler. İnsan eğer itikatte Resulullah’tan yüz çevirirse inançta küfre girer ve tevhidi reddetmiş olur, eğer amelde Resulullah’a itaat etmezse amelde küfre girer. Her iki durumda da kafirlerden sayılır.

c) “Kim de Allah’a ve Resulüne karşı gelir (itaatsizlik ederek) onun sınırlarını aşarsa, Allah onu ebedi kalacağı ateşe sokar.”[8]

Allah’a itaatsizlik cehenneme girme sebebi olduğu gibi Resule karşı gelmek ve heva- hevesine uyarak sınırını aşmak da ebedi kalacağı cehenneme girmesine sebep olur. İzzet Allah’a ve Resulüne itaat etmekte, zillet ve ateşe girmek Allah’a ve Resulüne isyan etmektedir.

4.Müjdelenen Peygamber

Allah-u Teala, Kur'an'da Hz. İsa (a.s.)'ın dilinden Resulullah'ın geleceğini müjdeliyor.

“Ve hatırla o zamanı ki Meryem oğlu İsa, ey İsrailoğulları şüphe yok ki ben size elimdeki Tevrat'ı doğrulayan ve benden sonra gelecek ve adı Ahmet adında bir peygamberi müjdeleyen Allah'ın elçisiyim...”[9]

Müjdelemek, gelecek peygamberin ümmet için ve bütün beşeriyet alemi için yeni birşeyler getireceği zaman söz konusu olur. Eğer Resulullah, İncil ve Tevrat gibi semavi kitaplarda gönderilen hükümlerden farklı ve daha üstün hükümler getirmeyecek olsa o zaman müjdenmesinin manası olmazdı.

Hz. İsa (a.s.)'ın, Resulullah'ın geleceğini müjdelemesi, hem Resulullah'ın kendisinden üstün olduğunu hem de getireceği ilahi hükümlerin (Kur'an'ın) İncil ve önceki semavi kitaplardan üstün olduğunu gösteriyor.

Çünkü her peygamberin makam ve manevi kişiliği getirmiş olduğu semavi kitapda tecelli eder. Hz. Musa (a.s.) Tevrat'ta, Hz. İsa (a.s.) İncil'de ve önceki peygamberler getirmiş oldukları kitap ve suhurlarda tecelli edip makaları o kitaplarda zuhur etmiştir. Resulullah da Kur'an-ı Kerim'i getirdiği için onda tecelli etmektedir.

Kur'an kendisinden önceki kitapları tasdik edip onayladığı gibi onlardan üstün, onlara ihate, ilmi nüfuz ve onları koruyuculuk özelliğine de sahiptir.

“Sana da kendinden önceki kitabı doğrulayan ve onu (ihate edip) kollayıp koruyan Kitabı (Kur'an'ı) hak olarak indirdik.”[10]

Ayette “muhaymin” kelimesi kuşatmak, korumak, içinde barındırmak manasında olduğundan Kur'an'ın diğer kitaplardan üstünlüğünü gösterir. Dolayısıyla bu Kitabı getiren Resulullah da Kur'an'da tecelli ettiği için diğer peygamberlerden üstün olacaktır.

5. Müminlere düşkün- Aziz- Şefkatli (Rauf, Aziz ve Rahim)

6. Ahlak Sembolü (Huluk- un Azim)
7. Müjdeleyen ve korkutan (Beşir ve Nezir)
8. Mübelliğ- Öğretmen ve Eğitmen (Mubelliğ- Muallim- Muzekki)
9. Müminlerin Velisi (Veliyy-ul Müminin)
10. Beyan eden ve Tefsir eden (Mubeyyin ve Mufessir)
11. Allah'ın Elçisi (Resulullah)
12. Siracen Munir
13. Amellere Şahit (Şahid)
14. Allah'ın Kulu (Abdullah)
15. Müminlerin Kendisinden daha Evla (Evla bil Müminine min enfusihim)
16. Kerim
17. Hatırlatan (Müzzekkir)
18. Musaytır
19. Alemlere hatırlatma
20. Hidayet eden
21. Muddessir
22. Muzzemmil

23. Kadı, Hakim

24. Hatem-ul Enbiya

[1] Enbiya Suresi 107.

[2] Tevbe Suresi, 128.

[3] Haşr Suresi,

[4] Necm / 3-4

[5] Tevbe / 29.

[6] Nisa Suresi, 59.

[7] Al-i İmran Suresi, 32.

[8] Nisa Suresi, 14.

[9] SafSuresi, 6.

[10] Maide Suresi, 48.

KURAN'DAKİ HZ.MUHAMMED(S.A.A)

Allah-u Teala, Resulullah s.a.a)'ı güzel ahlakla eğitmiş, O'nu, insanlara örnek olacak bir edep ve ahlakla göndererek, İnsan-ı kamil, canlı Kur'an olarak topluma sunmuştur.

Söz ve amellerinde eşsiz bir zerafete sahip Resul-u Ekrem, mükemmelliğini Risalet öncesi ve Risalet sonrası bütün zamanlarda göstermiştir. Her peygamber, Allah'tan alıp insanlara tebliğ etmekle görevlendirildiği ilahi kitapta tecelli etmiştir. Resulullah'da, Kur'an-ı Kerim'de tecelli

etmiştir.

Kur'an-ı tanımadan Resulullah'ı tanımak mümkün olmadığı gibi Kur'an'ın hakikatini tanımak da birçok insan için kolay değildir. Resulullah'ı da hakkıyla tanımak mümkün değildir.

“Ya Ali, beni, Allah ve senden başka kimse hakkıyla tanıyamaz”

hadisi de bu konuya işaret etmektedir. Resulullah, Kur'an'ı maddi alemde fasih bir arapça ile Allah'tan öğrenmesinin yanısıra mana ve melekut aleminde “Ummul Kitap” olarak da Allah'tan almıştır.

Kur'an'ın hakikati onun kalbine indirilmiş ve Resulullah, Kur'an ile özdeşmiş ve bir olmuştur. Dolayısıyla ilahi maarifi içeren Kur'an'ın bütün; zahir, batin ilim ve öğretilerine sahip olacaktır.

Öyleyse, Resulullah'ı tanımadan Kur'an'ın hakikatini ve bütün maarifini tanımak mümkün olmayacağı gibi Kur'an tanınmadığı müddetce de Resulullah tanınmayacaktır.

Her insan, yetenek ve bilgisi miktarınca Resulullah ve Kur'an'ı tanıyabilir, tanıdığı oranda ona tabi olup sırat-ı mustakimde yol alacaktır. Bütün insanlar Allah'ın bu iki büyük emanetinin hakikatini tanımakla mükellef olmadığı gibi onlardan ihtiyaçsız da değildir. Bu ikisini tanıyıp onlara tabi olmadan, maariflerini öğrenip amel etmeden kurtuluşa ermek mümkün değildir.

İnsan, Resulullah'a tabi olduğu miktarda Allah'a yaklaşmış olacaktır. “Allah'tan geldik O'na döneceğiz” ayetinde belirtilen Allah'tan gelme konusunda bütün insanlar ve yaratılanlar tekvini kanun gereği eşit ve aynı şekilde yaratılmışlardır ama O'na dönme konusunda herkes eşit olmayacaktır;

bazıları hedefe yani likaulaha ulaşacak, bazıları bir alt merhaleye, bazıları ise yolda kalacak sırat-ı mustakimden sapıp hüsrana uğrayacaklardır. Tekvini kanun gereği bedensel olarak Allah'a dönecek ama tekamul merhalelerini aşma konusunda eşit ve aynı olmayacaklardır.

İşte sırat-ı mustakimde yolculuğa çıkmış her insan, bu yolun her merhalesini katetmiş, hedefe ulaşarak insan-ı kamil olmuş Resulullah'a itaat etmelidir. İtaat etmenin ilk adımı Resulullahı tanımaktır.

Resulullah (s.a.v)'in Kur'an'daki Özellikleri

1.Alemlere Rahmet Oluşu

Alemleri yaradan Allah-u Teala kendisini tanıtırken rahmetinin bütün alemleri kapladığını; canlı, cansız bütün varlıkları, mümin, kafir bütün insanları genel rahmetine mazhar kıldığını belirtiyor (vasiet rahmeti kulle şey).

Diğer taraftan özel bir rahmeti olduğunu ve bunu da yalnızca muttaki ve müminlere ait olduğunu beyan ediyor (seektubuha lillezine yettekun). Kur'an'da Resulullah'ı tanıtırken Onun aynı sıfata sahip olduğunu; hem genel rahmet hem de özel rahmete sahip olduğunu beyan buyuruyor.

a)“Biz seni, ancak alemlere rahmet olarak gönderdik”[1]

Resulullah bütün alemlere rahmettir, hidayet yolunu göstermede insanlar arasında hiç bir fark gözetmez, ilahi mesajı tebliğ edip insanları hak yola davet etmede ayrıcalık yapmaz,

kulların Allah'a dönmelerinde o kadar çaba harcamıştır ki, Allah-u Teala kendisine buyuruyor “Habibim onların inkar etmeleri seni üzmesin, kendini yiyip bitirme, hidayet benim elimdedir”.

Resulullah genel rahmeti gereği bütün insanları düşünmek ve onların hidayetlerini istemek zorundadır. Ama birçok insanlar alemlere rahmet, ilahi feyz kaynağı bu peygamberin kadrini bilemediler ve bilememektedirler.

b) “Andolsun, size içinizden öyle bir Pezgamber gelmiştir ki, bir sıkıntıya düşmeniz pek ağır gelir ona, pek düşkündür size, müminlere esirger ve rahimdir.”[2]

Ayet-i Kerime’de belirtilen “rahimdir” kelimesi, Resulullah'ın müminlere özel inayeti ve rahmeti olduğuna işaret etmektedir. Hidayet yolunu bulmuş, tekamül yolunda ilerlemek isteyen, Rabbul alemine ulaşmak arzusunda olan müminlere özel ilgi ve alakası olduğunu belirtiyor.

2.Dinin Kaynağı Olması

Allah-u Teala, beşeriyeti hidayet etmek, hak yola girip Allah'a kulluk etmelerini sağlamak ve

hüccetini tamamlamak için insanların ferdi ve toplumsal yaşantılarında gerekli olan her hüküm ve kanunu din adı altında göndermiştir.

Dinin hükümlerini teşri etmede, kanunlarını yasamada kendisinin yetki sahibi olduğunu belirtirken Resulullah'ın da dinin hükümlerini yasama hakkı olduğunu ve dinin ikinci kaynağı olduğunu buyuruyor.

a) "...Peygamber size ne verirse onu alın ve neden vazgeçmenizi emrederse vazgeçin ondan."[3]

b) "O, arzusuna göre de konuşmaz. Sözü ancak vahyedilenden ibarettir."[4]

c) "Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve kıyamet gününe inanmayanlarla, Allah'ın ve Resulünün haram ettiğini haram saymayanlarla ve hak dinini kabul etmeyenlerle savaşın..."[5]

Ayetlerde Resulullah'ın, Allah'ın kendisine bildirdiği ilahi hükümleri insanlara tebliğ etmesinin yanısıra kendisinin de yasama yetkisinin olduğunu belirtiyor.

"Size ne veriyse" sözü hem Allah'ın kendisine bildirdiği vahyi içerir hem de insanlar için uygun görüp yasadığı kanunları içerir. "O arzusuna göre de konuşmaz" sözünde ise Allah-u Teala, Resulullah'ın söylediği her sözü ve yasadığı her kanunu onayladığını belirtiyor.

"...neden vazgeçmenizi emrederse" cümlesinde Allah'ın yasaklarının yanısıra Resulullah'ın yasaklama yetkisi olduğunu vurguluyor. Son ayette belirtilen, "... ve Resulünün haram ettiğini..." cümlesi açıkça Resulullah'ın da bir şeyi haram etme yetkisine sahip olduğunu beyan ediyor.

3. Resulullah'a İtaat Tevhidin Şartı

Resulullah'ın, Kur'an'da belirtilen en önemli özelliklerinden biri Allah'a itaatın ve tevhidin mihrakını ve odak noktasını oluşturmasıdır. Allah-u Teala kendisine itaat edilmesi gerektiğini belirttiği ayetlerde Peygambere itaati sözkonusu ediyor.

a) "Ey inananlar, Allah'a itaat edin ve Resulüne itaat edin..."[6] ayetinde Resulullah'a itaat edin emri, Allah'a itaat edin emrinden hemen sonra zikr ediliyor.

“İtaat edin” kelimesinin tekrarlanması yalnız Allah’a itaatin yeterli olmadığını bunun yanısıra Resulüne de itaat edilmesi gerektiğini beyan ederek Resulullah’a itaat etmenin ayrıyeten bir itaat olduğu vurgulanıyor.

b) “Allah’a itaat edin ve Resule itaat edin eğer (Allah’a ve Resulüne itaatten) yüz çevirerseniz muhakkak ki Allah kafirleri sevmez.”[7]

Görülüyor ki Allah’a itaatten yüz çevirmek kafir olmayı gerektirdiği gibi Resule itaatsizlik de küfre sürükler. İnsan eğer itikatte Resulullah’tan yüz çevirirse inançta küfre girer ve tevhidi reddetmiş olur, eğer amelde Resulullah’a itaat etmezse amelde küfre girer. Her iki durumda da kafirlerden sayılır.

c) “Kim de Allah’a ve Resulüne karşı gelir (itaatsizlik ederek) onun sınırlarını aşarsa, Allah onu ebedi kalacağı ateşe sokar.”[8]

Allah’a itaatsizlik cehenneme girme sebebi olduğu gibi Resule karşı gelmek ve heva- hevesine uyarak sınırını aşmak da ebedi kalacağı cehenneme girmesine sebep olur. İzzet Allah’a ve Resulüne itaat etmekte, zillet ve ateşe girmek Allah’a ve Resulüne isyan etmektedir.

4.Müjdelenen Peygamber

Allah-u Teala, Kur’an’da Hz. İsa (a.s.)’ın dilinden Resulullah’ın geleceğini müjdeliyor.

“Ve hatırla o zamanı ki Meryem oğlu İsa, ey İsrailoğulları şüphe yok ki ben size elimdeki Tevrat’ı doğrulayan ve benden sonra gelecek ve adı Ahmet adında bir peygamberi müjdeleyen Allah’ın elçisiyim...”[9]

Müjdelemek, gelecek peygamberin ümmet için ve bütün beşeriyet alemi için yeni birşeyler getireceği zaman söz konusu olur. Eğer Resulullah, İncil ve Tevrat gibi semavi kitaplarda gönderilen hükümlerden farklı ve daha üstün hükümler getirmeyecek olsa o zaman müjdenmesinin manası olmazdı.

Hz. İsa (a.s.)’ın, Resulullah’ın geleceğini müjdelemesi, hem Resulullah’ın kendisinden üstün

olduğunu hem de getireceği ilahi hükümlerin (Kur'an'ın) İncil ve önceki semavi kitaplardan üstün olduğunu gösteriyor.

Çünkü her peygamberin makam ve manevi kişiliği getirmiş olduğu semavi kitapda tecelli eder. Hz. Musa (a.s.) Tevrat'ta, Hz. İsa (a.s.) İncil'de ve önceki peygamberler getirmiş oldukları kitap ve suhurlarda tecelli edip makaları o kitaplarda zuhur etmiştir. Resulullah da Kur'an-ı Kerim'i getirdiği için onda tecelli etmektedir.

Kur'an kendisinden önceki kitapları tasdik edip onayladığı gibi onlardan üstün, onlara ihate, ilmi nüfuz ve onları koruyuculuk özelliğine de sahiptir.

“Sana da kendinden önceki kitabı doğrulayan ve onu (ihate edip) kollayıp koruyan Kitabı (Kur'an'ı) hak olarak indirdik.”[10]

Ayette “muhaymin” kelimesi kuşatmak, korumak, içinde barındırmak manasında olduğundan Kur'an'ın diğer kitaplardan üstünlüğünü gösterir. Dolayısıyla bu Kitabı getiren Resulullah da Kur'an'da tecelli ettiği için diğer peygamberlerden üstün olacaktır.

5. Müminlere düşkün- Aziz- Şefkatli (Rauf, Aziz ve Rahim)

6. Ahlak Sembolü (Huluk- un Azim)

7. Müjdeleyen ve korkutan (Beşir ve Nezir)

8. Mübelliğ- Öğretmen ve Eğitmen (Mubelliğ- Muallim- Muzekki)

9. Müminlerin Velisi (Veliyy-ul Müminin)

10. Beyan eden ve Tefsir eden (Mubeyyin ve Mufessir)

11. Allah'ın Elçisi (Resulullah)

12. Siracen Munir

13. Amellere Şahit (Şahid)

14. Allah'ın Kulu (Abdullah)

15. Müminlerin Kendisinden daha Evla (Evla bil Müminine min enfusihim)

16. Kerim

17. Hatırlatan (Müzzekkir)

18. Musaytır

19. Alemlere hatırlatma

20. Hidayet eden

21. Muddessir

22. Muzzemmil

23. Kadı, Hakim

24. Hatem-ul Enbiya

[1] Enbiya Suresi 107.

[2] Tevbe Suresi, 128.

[3] Haşr Suresi,

[4] Necm / 3-4

[5] Tevbe / 29.

[6] Nisa Suresi, 59.

[7] Al-i İmran Suresi, 32.

[8] Nisa Suresi, 14.

[9] SafSuresi, 6.

[10] Maide Suresi, 48.

KURAN'DAKİ HZ.MUHAMMED(S.A.A)

Allah-u Teala, Resulullah s.a.a)'ı güzel ahlakla eğitmiş, O'nu, insanlara örnek olacak bir edep ve ahlakla göndererek, İnsan-ı kamil, canlı Kur'an olarak topluma sunmuştur.

Söz ve amellerinde eşsiz bir zerafete sahip Resul-u Ekrem, mükemmelliğini Risalet öncesi ve Risalet sonrası bütün zamanlarda göstermiştir. Her peygamber, Allah'tan alıp insanlara tebliğ etmekle görevlendirildiği ilahi kitapta tecelli etmiştir. Resulullah'da, Kur'an-ı Kerim'de tecelli etmiştir.

Kur'an-ı tanımadan Resulullah'ı tanımak mümkün olmadığı gibi Kur'an'ın hakikatini tanımak da birçok insan için kolay değildir. Resulullah'ı da hakkıyla tanımak mümkün değildir.

“Ya Ali, beni, Allah ve senden başka kimse hakkıyla tanıyamaz”

hadisi de bu konuya işaret etmektedir. Resulullah, Kur'an'ı maddi alemde fasih bir arapça ile Allah'tan öğrenmesinin yanısıra mana ve melekut aleminde “Ummul Kitap” olarak da Allah'tan almıştır.

Kur'an'ın hakikati onun kalbine indirilmiş ve Resulullah, Kur'an ile özdeşmiş ve bir olmuştur. Dolayısıyla ilahi maarifi içeren Kur'an'ın bütün; zahir, batin ilim ve öğretilerine sahip olacaktır.

Öyleyse, Resulullah'ı tanımadan Kur'an'ın hakikatini ve bütün maarifini tanımak mümkün

olmayacağı gibi Kur'an tanınmadığı müddetce de Resulullah tanınmayacaktır.

Her insan, yetenek ve bilgisi miktarınca Resulullah ve Kur'an'ı tanıyabilir, tanıdığı oranda ona tabi olup sırat-ı mustakimde yol alacaktır. Bütün insanlar Allah'ın bu iki büyük emanetinin hakikatını tanımakla mükellef olmadığı gibi onlardan ihtiyaçsız da değildir. Bu ikisini tanıyıp onlara tabi olmadan, maariflerini öğrenip amel etmeden kurtuluşa ermek mümkün değildir.

İnsan, Resulullah'a tabi olduğu miktarda Allah'a yaklaşmış olacaktır. "Allah'tan geldik O'na döneceğiz" ayetinde belirtilen Allah'tan gelme konusunda bütün insanlar ve yaratılanlar tekvini kanun gereği eşit ve aynı şekilde yaratılmışlardır ama O'na dönme konusunda herkes eşit olmayacaktır;

bazıları hedefe yani likaullahı ulaşacak, bazıları bir alt merhaleye, bazıları ise yolda kalacak sırat-ı mustakimden sapıp hüsrana uğrayacaklardır. Tekvini kanun gereği bedensel olarak Allah'a dönecek ama tekamul merhalelerini aşma konusunda eşit ve aynı olmayacaklardır.

İşte sırat-ı mustakimde yolculuğa çıkmış her insan, bu yolun her merhalesini katetmiş, hedefe ulaşarak insan-ı kamil olmuş Resulullah'a itaat etmelidir. İtaat etmenin ilk adımı Resulullahı tanımaktır.

Resulullah (s.a.v)'ın Kur'an'daki Özellikleri

1.Alemlere Rahmet Oluşu

Alemleri yaradan Allah-u Teala kendisini tanıtırken rahmetinin bütün alemleri kapladığını; canlı, cansız bütün varlıkları, mümin, kafir bütün insanları genel rahmetine mazhar kıldığını belirtiyor (vasiet rahmeti kulle şey).

Diğer taraftan özel bir rahmeti olduğunu ve bunu da yalnızca muttaki ve müminlere ait olduğunu beyan ediyor (seektubuha lillezine yettekun). Kur'an'da Resulullah'ı tanıtırken Onun aynı sifata sahip olduğunu; hem genel rahmet hem de özel rahmete sahip olduğunu beyan buyuruyor.

a)"Biz seni, ancak alemlere rahmet olarak gönderdik"[1]

Resulullah bütün alemlere rahmettir, hidayet yolunu göstermede insanlar arasında hiç bir fark gözetmez, ilahi mesajı tebliğ edip insanları hak yola davet etmede ayrıcalık yapmaz,

kulların Allah’a dönmelerinde o kadar çaba harcamıştır ki, Allah-u Teala kendisine buyuruyor “Habibim onların inkar etmeleri seni üzmesin, kendini yiyip bitirme, hidayet benim elimdedir”.

Resulullah genel rahmeti gereği bütün insanları düşünmek ve onların hidayetlerini istemek zorundadır. Ama birçok insanlar alemlere rahmet, ilahi feyz kaynağı bu peygamberin kadrini bilemediler ve bilememektedirler.

b) “Andolsun, size içinizden öyle bir Pezgamber gelmiştir ki, bir sıkıntıya düşmeniz pek ağır gelir ona, pek düşkündür size, müminlere esirger ve rahimdir.”[2]

Ayet-i Kerime’de belirtilen “rahimdir” kelimesi, Resulullah’ın müminlere özel inayeti ve rahmeti olduğuna işaret etmektedir. Hidayet yolunu bulmuş, tekamul yolunda ilerlemek isteyen, Rabbul alemine ulaşmak arzusunda olan müminlere özel ilgi ve alakası olduğunu belirtiyor.

2.Dinin Kaynağı Olması

Allah-u Teala, beşeriyeti hidayet etmek, hak yola girip Allah’a kulluk etmelerini sağlamak ve hüccetini tamamlamak için insanların ferdi ve toplumsal yaşantılarında gerekli olan her hüküm ve kanunu din adı altında göndermiştir.

Dinin hükümlerini teşri etmede, kanunlarını yasamada kendisinin yetki sahibi olduğunu belirtirken Resulullah’ın da dinin hükümlerini yasama hakkı olduğunu ve dinin ikinci kaynağı olduğunu buyuruyor.

a) “...Peygamber size ne verirse onu alın ve neden vazgeçmenizi emrederse vazgeçin ondan.”[3]

b) “O, arzusuna göre de konuşmaz. Sözü ancak vahyedilenden ibarettir.”[4]

c) “Kendilerine kitap verilenlerden Allah’a ve kıyamet gününe inanmayanlarla, Allah’ın ve

Resulünün haram ettiğini haram saymayanlarla ve hak dinini kabul etmeyenlerle savaşın...”[5]

Ayetlerde Resulullah'ın, Allah'ın kendisine bildirdiği ilahi hükümleri insanlara tebliğ etmesinin yanısıra kendisinin de yasama yetkisinin olduğunu belirtiyor.

“Size ne verdiyse” sözü hem Allah'ın kendisine bildirdiği vahyi içerir hem de insanlar için uygun görüp yasadığı kanunları içerir. “O arzusuna göre de konuşmaz” sözünde ise Allah-u Teala, Resulullah'ın söylediği her sözü ve yasadığı her kanunu onayladığını belirtiyor.

“...neden vazgeçmenizi emrederse” cümlesinde Allah'ın yasaklarının yanısıra Resulullah'ın yasaklama yetkisi olduğunu vurguluyor. Son ayette belirtilen, “... ve Resulünün haram ettiğini...” cümlesi açıkça Resulullah'ın da bir şeyi haram etme yetkisine sahip olduğunu beyan ediyor.

3. Resulullah'a İtaat Tevhidin Şartı

Resulullah'ın, Kur'an'da belirtilen en önemli özelliklerinden biri Allah'a itaatın ve tevhidin mihrakını ve odak noktasını oluşturmasıdır. Allah-u Teala kendisine itaat edilmesi gerektiğini belirttiği ayetlerde Peygambere itaati söz konusu ediyor.

a) “Ey inananlar, Allah'a itaat edin ve Resulüne itaat edin...”[6] ayetinde Resulullah'a itaat edin emri, Allah'a itaat edin emrinden hemen sonra zikr ediliyor.

“İtaat edin” kelimesinin tekrarlanması yalnız Allah'a itaatın yeterli olmadığını bunun yanısıra Resulüne de itaat edilmesi gerektiğini beyan ederek Resulullah'a itaat etmenin ayrıyeten bir itaat olduğu vurgulanıyor.

b) “Allah'a itaat edin ve Resule itaat edin eğer (Allah'a ve Resulüne itaatten) yüz çevirerseniz muhakkak ki Allah kafirleri sevmez.”[7]

Görülüyor ki Allah'a itaatten yüz çevirmek kafir olmayı gerektirdiği gibi Resule itaatsizlik de küfre sürükler. İnsan eğer itikatte Resulullah'tan yüz çevirirse inançta küfre girer ve tevhidi reddetmiş olur, eğer amelde Resulullah'a itaat etmezse amelde küfre girer. Her iki durumda da kafirlerden sayılır.

c) “Kim de Allah’a ve Resulüne karşı gelir (itaatsizlik ederek) onun sınırlarını aşarsa, Allah onu ebedi kalacağı ateşe sokar.”[8]

Allah’a itaatsizlik cehenneme girme sebebi olduğu gibi Resule karşı gelmek ve heva- hevesine uyarak sınırını aşmak da ebedi kalacağı cehenneme girmesine sebep olur. İzzet Allah’a ve Resulüne itaat etmekte, zillet ve ateşe girmek Allah’a ve Resulüne isyan etmektedir.

4.Müjdelenen Peygamber

Allah-u Teala, Kur’an’da Hz. İsa (a.s.)’ın dilinden Resulullah’ın geleceğini müjdeliyor.

“Ve hatırla o zamanı ki Meryem oğlu İsa, ey İsrailoğulları şüphe yok ki ben size elimdeki Tevrat’ı doğrulayan ve benden sonra gelecek ve adı Ahmet adında bir peygamberi müjdeleyen Allah’ın elçisiyim...”[9]

Müjdelemek, gelecek peygamberin ümmet için ve bütün beşeriyet alemi için yeni birşeyler getireceği zaman söz konusu olur. Eğer Resulullah, İncil ve Tevrat gibi semavi kitaplarda gönderilen hükümlerden farklı ve daha üstün hükümler getirmeyecek olsa o zaman müjdenmesinin manası olmazdı.

Hz. İsa (a.s.)’ın, Resulullah’ın geleceğini müjdelemesi, hem Resulullah’ın kendisinden üstün olduğunu hem de getireceği ilahi hükümlerin (Kur’an’ın) İncil ve önceki semavi kitaplardan üstün olduğunu gösteriyor.

Çünkü her peygamberin makam ve manevi kişiliği getirmiş olduğu semavi kitapda tecelli eder. Hz. Musa (a.s.) Tevrat’ta, Hz. İsa (a.s.) İncil’de ve önceki peygamberler getirmiş oldukları kitap ve suhurlarda tecelli edip makaları o kitaplarda zuhur etmiştir. Resulullah da Kur’an-ı Kerim’i getirdiği için onda tecelli etmektedir.

Kur’an kendisinden önceki kitapları tasdik edip onayladığı gibi onlardan üstün, onlara ihate, ilmi nüfuz ve onları koruyuculuk özelliğine de sahiptir.

“Sana da kendinden önceki kitabı doğrulayan ve onu (ihate edip) kollayıp koruyan Kitabı

(Kur'an'ı) hak olarak indirdik.”[10]

Ayette “muhaymin” kelimesi kuşatmak, korumak, içinde barındırmak manasında olduğundan Kur'an'ın diğer kitaplardan üstünlüğünü gösterir. Dolayısıyla bu Kitabı getiren Resulullah da Kur'an'da tecelli ettiği için diğer peygamberlerden üstün olacaktır.

5. Müminlere düşkün- Aziz- Şefkatli (Rauf, Aziz ve Rahim)

6. Ahlak Sembolü (Huluk- un Azim)

7. Müjdeleyen ve korkutan (Beşir ve Nezir)

8. Mübelliğ- Öğretmen ve Eğitmen (Mubelliğ- Muallim- Muzekki)

9. Müminlerin Velisi (Veliyy-ul Müminin)

10. Beyan eden ve Tefsir eden (Mubeyyin ve Mufessir)

11. Allah'ın Elçisi (Resulullah)

12. Siracen Munir

13. Amellere Şahit (Şahid)

14. Allah'ın Kulu (Abdullah)

15. Müminlerin Kendisinden daha Evla (Evla bil Müminine min enfusihim)

16. Kerim

17. Hatırlatan (Müzzekkir)

18. Musaytır

19. Alemlere hatırlatma

20. Hidayet eden

21. Muddessir

22. Muzzemmil

23. Kadı, Hakim

24. Hatem-ul Enbiya

[1] Enbiya Suresi 107.

[2] Tevbe Suresi, 128.

[3] Haşr Suresi,

[4] Necm / 3-4

[5] Tevbe / 29.

[6] Nisa Suresi, 59.

[7] Al-i İmran Suresi, 32.

[8] Nisa Suresi, 14.

[9] SafSuresi, 6.

[10] Maide Suresi, 48